

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 13

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 16 ianuarie 1998

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE ȘI LEGI			
495/1997. — Decret privind supunerea spre ratificare Parlamentului a Convenției consulare dintre România și Republica Croația, semnată la Zagreb la 19 mai 1997	2	15. — Lege cu privire la asigurările facultative de bunuri, persoane și răspundere civilă în Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne și Ministerul Justiției — Direcția generală a penitenciarelor	14–15
14. — Lege pentru ratificarea Convenției consulare dintre România și Republica Croația, semnată la Zagreb la 19 mai 1997	2	14. — Decret pentru promulgarea Legii cu privire la asigurările facultative de bunuri, persoane și răspundere civilă în Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne și Ministerul Justiției — Direcția generală a penitenciarelor	15
Convenție consulară între România și Republica Croația.....	3–13	★	
13. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției consulare dintre România și Republica Croația, semnată la Zagreb la 19 mai 1997.....	13	18. — Lege privind declararea ca oraș a comunei Baia de Arieș, județul Alba.....	16
★		18. — Decret pentru promulgarea Legii privind declararea ca oraș a comunei Baia de Arieș, județul Alba.....	16

DECRETE ȘI LEGI**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****DECRET****privind supunerea spre ratificare Parlamentului a Convenției
consulare dintre România și Republica Croația, semnată la
Zagreb la 19 mai 1997**

În temeiul art. 91 alin. (1) și al art. 99 din Constituția României, precum și al art. 1 și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Convenția consulară dintre România și Republica Croația, semnată la Zagreb la 19 mai 1997, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

București, 12 septembrie 1997.
Nr. 495.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru ratificarea Convenției consulare dintre România
și Republica Croația, semnată la Zagreb la 19 mai 1997**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Convenția consulară dintre România și Republica Croația, semnată la Zagreb la 19 mai 1997.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 2 octombrie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI
RADU VASILE

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 8 decembrie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ANDREI IOAN CHILIMAN

București, 8 ianuarie 1998.
Nr. 14.

CONVENȚIE CONSULARĂ între România și Republica Croația

România și Republica Croația, denumite în continuare *părți contractante*, animate de dorința de a dezvolta legăturile prietenești tradiționale dintre cele două țări, reafirmând hotărârea de a așeza la baza relațiilor lor încrederea, cooperarea și ajutorul reciproc, în conformitate cu principiile respectării, una față de alta, a independenței politice, suveranității și integrității teritoriale, neamestecului în treburile interne, egalității în drepturi, hotărâte să reglementeze și să promoveze relațiile lor consulare, cu respectarea angajamentelor internaționale asumate, au hotărât să încheie prezenta convenție consulară și au convenit următoarele:

CAPITOLUL I

Definiții

ARTICOLUL 1

Definiții

1. În prezenta convenție expresiile de mai jos vor avea următorul înțeles:

a) prin *oficiu consular* se înțelege orice consulat general, consulat, viceconsulat sau agenție consulară;

b) prin *circumscripție consulară* se înțelege teritoriul atribuit unui oficiu consular pentru exercitarea funcțiilor consulare;

c) prin *șef de oficiu consular* se înțelege persoana însărcinată să acționeze în această calitate;

d) prin *funcționar consular* se înțelege orice persoană, inclusiv șeful oficiului consular, însărcinată să exercite funcțiile consulare;

e) prin *angajat consular* se înțelege orice persoană angajată în serviciile administrative sau tehnice ale oficiului consular;

f) prin *membru al personalului de serviciu* se înțelege orice persoană afectată serviciului casnic al unui oficiu consular;

g) prin *membri ai oficiului consular* se înțelege funcționarii consulari, angajații consulari și membrii personalului de serviciu;

h) prin *membru al personalului particular* se înțelege persoana folosită în mod exclusiv în serviciul particular al unui membru al oficiului consular;

i) prin *membru de familie* se înțelege soțul/soția membrului oficiului consular, copiii și părinții acestuia, cu condiția ca aceste persoane să locuiască împreună și să fie în întreținerea membrului oficiului consular;

j) prin *localuri consulare* se înțelege clădirile sau părțile din clădiri și terenul aferent care, indiferent în a cui proprietate se află, sunt folosite exclusiv pentru oficiul consular;

k) prin *arhive consulare* se înțelege toate hârtiile, documentele, corespondența, cărțile, filmele, mijloacele tehnice folosite pentru culegerea și utilizarea informațiilor, registrele oficiului consular, precum și materialul de cifru, fișierele și mobilierul, destinate să le protejeze și să le conserve;

l) prin *navă* se înțelege orice mijloc civil de navigație, care are dreptul să arboreze drapelul statului trimițător, potrivit legilor sale, cu excepția navelor militare;

m) prin *aeronavă* se înțelege orice aparat civil de zbor, înregistrat în statul trimițător și care are dreptul să folosească însemnele de înregistrare ale acestui stat, cu excepția aparatelor militare.

2. Dispozițiile prezentei convenții referitoare la cetățenii statului trimițător se aplică, în mod corespunzător, atunci când contextul admite, persoanelor juridice care sunt constituite conform legislației statului trimițător și care își au sediul în acest stat.

CAPITOLUL II

Înființarea de oficii consulare și numirea membrilor oficiilor consulare

ARTICOLUL 2

Înființarea unui oficiu consular

1. Statul trimițător poate înființa un oficiu consular pe teritoriul statului de reședință, numai cu consimțământul acestuia.

2. Sediul oficiului consular, rangul și circumscripția sa consulară sunt stabilite de statul trimițător și sunt supuse aprobării statului de reședință. Statul trimițător poate aduce modificări ulterioare sediului oficiului consular, rangului său ori circumscripției consulare numai cu consimțământul statului de reședință.

ARTICOLUL 3

Numirea și admiterea șefului oficiului consular

1. Șeful oficiului consular este numit de statul trimițător și este admis pentru exercitarea funcțiilor sale de către statul de reședință.

2. Sub rezerva prevederilor prezentei convenții, modalitățile de numire și de admitere a șefului oficiului consular sunt stabilite de legile, regulamentele și uzanțele statului trimițător și ale statului de reședință.

ARTICOLUL 4

Patenta consulară sau notificarea numirii

1. Statul trimițător eliberează șefului oficiului consular un document, sub formă de patentă, sau un act similar, întocmit pentru fiecare numire, atestând calitatea sa și indicând, ca regulă generală, numele și prenumele său, categoria și clasa sa, circumscripția consulară și sediul oficiului consular.

2. Statul trimițător transmite guvernului statului de reședință, pe cale diplomatică sau pe orice altă cale potrivită, patenta consulară sau actul similar.

ARTICOLUL 5

Exequaturul

1. Șeful oficiului consular este admis să-și exercite funcțiile printr-o autorizație a statului de reședință, denumită *exequatur*, oricare ar fi forma acesteia.

2. Statul care refuză să elibereze un exequatur nu este obligat să comunice statului trimițător motivele refuzului său.

3. Sub rezerva prevederilor art. 6 și 8 ale prezentei convenții, șeful oficiului consular nu poate să-și exercite funcțiile sale înainte de primirea exequaturului.

ARTICOLUL 6

Admiterea provizorie a șefului oficiului consular

Până la eliberarea exequaturului, șeful oficiului consular poate fi admis, cu titlu provizoriu, să își exercite funcțiile sale. În acest caz, dispozițiile prezentei convenții îi sunt aplicabile.

ARTICOLUL 7

Exercitarea cu titlu temporar a funcțiilor șefului oficiului consular

1. Dacă șeful oficiului consular este împiedicat să-și exercite funcțiile sau dacă postul său este vacant, un gerant interimar poate acționa, cu titlu provizoriu, în calitate de șef al oficiului consular.

2. Numele și prenumele gerantului interimar sunt notificate ministerului afacerilor externe al statului de reședință sau autorității desemnate de acest minister, de către misiunea diplomatică a statului trimițător, sau, în lipsa unei misiuni diplomatice a acestui stat în statul de reședință, de către șeful oficiului consular, sau, în cazul în care acesta este împiedicat să o facă, de către orice autoritate competentă a statului trimițător. În general, această notificare trebuie făcută în prealabil. Statul de reședință poate condiționa acordarea consimțământului său pentru admiterea, ca gerant interimar, a unei persoane, de calitatea acesteia de agent diplomatic sau de funcționar consular al statului trimițător în statul de reședință.

3. Autoritățile statului de reședință trebuie să acorde asistență și protecție gerantului interimar. În perioada geranței sale, dispozițiile prezentei convenții îi sunt aplicabile în aceeași măsură ca și șefului oficiului consular respectiv.

4. Dacă, în circumstanțele prevăzute la paragraful 1 al acestui articol, un membru al personalului diplomatic al misiunii diplomatice sau un reprezentant al ministerului afacerilor externe al statului trimițător este numit de acest stat în calitate de gerant interimar, acesta continuă să beneficieze de privilegiile și de imunitățile diplomatice.

ARTICOLUL 8

Notificarea către autoritățile din circumscripția consulară

De îndată ce șeful oficiului consular a fost admis, chiar cu titlu provizoriu, să-și exercite funcțiile, statul de reședință este obligat să informeze imediat autoritățile competente din circumscripția consulară și să ia măsurile necesare pentru ca acesta să-și îndeplinească funcțiile și să beneficieze de prevederile prezentei convenții.

ARTICOLUL 9

Cetățenia funcționarilor consulari

Funcționarii consulari pot fi numai cetățeni ai statului trimițător, care nu au domiciliul în statul de reședință.

ARTICOLUL 10

Exercitarea funcțiilor consulare într-un stat terț

Statul trimițător poate, după notificarea făcută statelor interesate și numai dacă nici unul dintre acestea nu se opune în mod expres, să încredințeze unui oficiu consular înființat în statul de reședință exercitarea funcțiilor consulare într-un alt stat.

ARTICOLUL 11

Exercitarea funcțiilor consulare pentru un stat terț

După notificarea corespunzătoare făcută statului de reședință și dacă acesta nu se opune, un oficiu consular al statului trimițător poate exercita în statul de reședință funcții consulare pentru un stat terț.

ARTICOLUL 12

Funcționarii consulari onorifici

1. Fiecare dintre cele două părți contractante poate numi și primi funcționari consulari onorifici, în relațiile lor bilaterale, aplicând în privința acestora dispozițiile cap. III al Convenției de la Viena cu privire la relațiile consulare, din anul 1963, și, atunci când contextul o permite, dispozițiile prezentei convenții.

2. Funcționarii consulari onorifici pot avea cetățenia statului trimițător, a statului de reședință sau a unui stat terț.

ARTICOLUL 13

Notificarea către statul de reședință a sosirilor și plecărilor

Statul trimițător notifică, în scris, ministerului afacerilor externe al statului de reședință:

a) sosirea unui membru al oficiului consular, plecarea sa definitivă sau încetarea exercitării funcțiilor sale, precum și orice alte schimbări referitoare la statutul său, care s-au produs în timpul serviciului său la oficiul consular;

b) sosirea și plecarea definitivă a unui membru de familie al membrului oficiului consular și, dacă este cazul, faptul că o persoană devine sau încetează de a mai fi membru al familiei acestuia;

c) sosirea și plecarea definitivă a unui membru al personalului particular, precum și încetarea activității sale în această calitate;

d) angajarea și concedierea persoanelor rezidente în statul de reședință, care au calitatea de membri ai oficiului consular sau de membri ai personalului particular, îndreptățite să beneficieze de privilegiu și imunități.

ARTICOLUL 14

Documente de identitate

1. Autoritățile statului de reședință vor elibera, în mod gratuit, fiecărui funcționar consular, un document care atestă identitatea și calitatea sa, menționând funcția pe care o îndeplinește.

2. Prevederea de la paragraful 1 al prezentului articol se aplică, de asemenea, membrilor de familie ai funcționarului consular, precum și angajaților consulari, membrilor personalului de serviciu, membrilor personalului particular și membrilor familiilor acestora, cu condiția ca aceste persoane să nu fie cetățeni ai statului de reședință sau rezidenți în acest stat.

ARTICOLUL 15

Încetarea funcțiilor unui membru al oficiului consular

1. Funcțiile unui membru al oficiului consular încetează, îndeosebi, prin:

- a) notificarea încetării funcțiilor acestuia, făcută statului de reședință de către statul trimitător;
- b) retragerea exequaturului;
- c) notificarea de către statul de reședință făcută statului trimitător că el a încetat să mai considere persoana în cauză ca membru al oficiului consular.

2. Statul de reședință poate, în orice moment și fără a fi obligat să-și motiveze decizia sa, să comunice statului trimitător, pe cale diplomatică, că retrage exequaturul eliberat șefului oficiului consular sau că un alt funcționar consular este declarat *persona non grata* ori că un alt membru al oficiului consular a devenit inacceptabil. Într-o asemenea situație, statul trimitător va rechema persoana în cauză, dacă aceasta a intrat deja în exercițiul funcțiilor sale.

Dacă statul trimitător nu ia măsurile de rechemare într-un termen rezonabil, atunci statul de reședință poate înceta să mai considere persoana în cauză ca membru al oficiului consular.

CAPITOLUL III

Funcții consulare

ARTICOLUL 16

Scopul funcțiilor consulare

Funcționarul consular favorizează, prin toate mijloacele, dezvoltarea relațiilor economice, comerciale, culturale, științifice și turistice între statul trimitător și statul de reședință, promovează, în orice alt mod, relații prietenești între statul trimitător și statul de reședință, apără și protejează în statul de reședință drepturile și interesele statului trimitător și ale cetățenilor săi.

ARTICOLUL 17

Comunicarea cu autoritățile statului de reședință

1. Funcționarul consular exercită funcțiile sale în circumscripția consulară. Totuși, în cazuri excepționale, el poate exercita funcțiile sale și în afara acestei circumscripții, cu consimțământul statului de reședință.

2. În exercitarea funcțiilor sale, funcționarul consular se poate adresa:

- a) autorităților locale competente din circumscripția consulară;
- b) autorităților centrale competente ale statului de reședință, în măsura în care acest lucru este permis de legile, regulamentele și uzanțele acestui stat și de acordurile internaționale.

ARTICOLUL 18

Reprezentarea pe lângă organizații internaționale

După notificarea făcută statului de reședință, funcționarul consular poate acționa și în calitate de reprezentant al statului trimitător pe lângă organizațiile internaționale care își au sediul în statul de reședință.

ARTICOLUL 19

Reprezentarea cetățenilor în fața tribunalelor statului de reședință

1. Funcționarul consular are dreptul, sub rezerva practicilor și procedurilor în vigoare în statul de reședință, să reprezinte pe cetățenii statului trimitător sau să ia măsuri în scopul reprezentării corespunzătoare a acestora în fața tribunalelor sau a altor autorități ale statului de reședință, pentru a cere, conform legilor și regulamentelor statului de reședință, adoptarea de măsuri provizorii în vederea apărării drepturilor și intereselor acestor cetățeni atunci când, datorită absenței lor sau din oricare altă cauză, nu își pot apăra, în timp util, drepturile și interesele lor.

2. Reprezentarea la care se referă paragraful 1 al prezentului articol încetează în momentul în care persoana reprezentată își desemnează mandatarul său ori își asigură ea însăși apărarea drepturilor și intereselor.

ARTICOLUL 20

Înregistrarea cetățenilor statului trimitător, eliberarea de pașapoarte și vize

Funcționarul consular are dreptul:

- a) să înregistreze cetățenii statului trimitător aflați în statul de reședință;
- b) să elibereze cetățenilor statului trimitător pașapoarte sau alte documente de călătorie, să le prelungească valabilitatea, să facă modificări în acestea ori să le anuleze;
- c) să acorde vize.

ARTICOLUL 21

Funcții referitoare la starea civilă

1. Șeful oficiului consular are dreptul să încheie căsătorii, cu condiția ca viitorii soți să aibă cetățenia statului trimitător. Oficiul consular informează autoritățile competente

ale statului de reședință în legătură cu căsătoriile încheiate, dacă legislația statului de reședință o impune.

2. Funcționarul consular are dreptul să înregistreze căsătoriile, nașterile și decesele cetățenilor statului trimițător și să elibereze documentele corespunzătoare sau să primească comunicări și documente privind nașterile, căsătoriile sau decesele cetățenilor acestui stat. Totuși, aceste prevederi nu dispensează pe cetățenii statului trimițător de obligația de a respecta legislația statului de reședință în materie de înregistrare a nașterilor, căsătoriilor și a deceselor.

3. Autoritățile competente ale statului de reședință vor transmite oficiului consular, în scopuri oficiale, la cererea sa și gratuit, copiile și extrasele de pe documentele de stare civilă privind cetățenii statului trimițător.

ARTICOLUL 22

Funcții notariale

1. Funcționarul consular are dreptul:

a) să primească, să întocmească și să autentifice declarațiile cetățenilor statului trimițător;

b) să primească, să întocmească și să autentifice dispozițiile de ultimă voință și alte documente privind actele juridice unilaterale ale cetățenilor statului trimițător, întocmite conform legilor acestui stat;

c) să legalizeze semnăturile și sigiliile de pe documentele cetățenilor statului trimițător, eliberate de autoritățile acestui stat;

d) să legalizeze copii și extrase de pe înscrisuri, la cererea cetățenilor statului trimițător;

e) să efectueze și să legalizeze traduceri de pe înscrisuri prezentate de cetățenii statului trimițător;

f) să întocmească și să autentifice contracte încheiate între cetățenii statului trimițător, dacă acestea nu se referă la stabilirea, transferul sau extinderea drepturilor reale asupra bunurilor imobile situate în statul de reședință;

g) să legalizeze sau să elibereze, conform prevederilor legale ale statului trimițător, certificate de origine a mărfurilor sau alte documente similare.

2. Documentele enumerate la paragraful 1 al prezentului articol, întocmite, autentificate sau legalizate de funcționarul consular, sunt considerate ca documente oficiale valabile, au aceeași forță probantă și produc aceleași efecte juridice ca și documentele întocmite, autentificate sau legalizate de către autoritățile statului de reședință.

ARTICOLUL 23

Primirea în depozit

1. Funcționarul consular are dreptul să primească în depozit documentele, sumele de bani și obiectele de valoare, încredințate de cetățenii statului trimițător, admise de legislația statului de reședință.

2. Funcționarul consular are, de asemenea, dreptul să primească, pentru a le transmite proprietarilor lor, obiectele pierdute de cetățenii statului trimițător în timpul șederii lor în statul de reședință.

ARTICOLUL 24

Tutela și curatela

1. Autoritățile statului de reședință informează oficiul consular ori de câte ori este necesar să se instituie tutela sau curatela pentru a proteja un cetățean al statului trimițător, minor sau care are capacitate limitată, de a contracta ori pentru a se asigura protecția bunurilor acestuia aflate în statul de reședință și pe care cetățeanul statului trimițător nu poate să le administreze singur, indiferent de motive.

2. Funcționarul consular poate informa autoritățile competente ale statului de reședință, dacă are cunoștință despre situațiile menționate la paragraful 1, și are dreptul să propună persoana care să acționeze în calitate de tutore sau curator.

ARTICOLUL 25

Comunicarea cu cetățenii statului trimițător

Funcționarul consular are dreptul să comunice cu cetățeanul statului trimițător, să-i acorde asistență, să-l îndrume și, în caz de nevoie, să-i asigure asistență juridică. Statul de reședință nu va limita în nici un fel posibilitățile de comunicare ale cetățenilor statului trimițător cu oficiul consular și nici accesul lor la acest oficiu.

ARTICOLUL 26

Comunicarea cu cetățenii privați de libertate

1. Funcționarul consular va fi informat, cât mai curând posibil dar nu mai târziu de 3 zile, de către autoritățile competente ale statului de reședință, în legătură cu reținerea, arestarea sau oricare altă măsură privativă de libertate, care privește pe un cetățean al statului trimițător aflat în circumscripția sa consulară.

2. Funcționarul consular are dreptul să viziteze și să comunice cu cetățeanul statului trimițător, arestat sau care este supus oricărei alte forme de limitare a libertății personale ori care execută o pedeapsă privativă de libertate, și, după caz, să întreprindă măsurile corespunzătoare pentru a-i asigura asistența legală și reprezentarea. Dreptul la vizită și de comunicare se acordă periodic și vor putea fi exercitate cât mai curând posibil, fără a putea fi amânate după împlinirea termenului de 4 zile de la data luării măsurii de privare sau de limitare, sub orice formă, a libertății personale.

3. Autoritățile competente ale statului de reședință vor informa pe cetățenii în cauză despre posibilitatea lor de a comunica cu funcționarul consular.

4. Vizitele menționate la paragraful 2 al prezentului articol vor avea loc în conformitate cu legile și regulamentele statului de reședință. Se înțelege că aceste legi și regulamente nu trebuie să împiedice exercitarea funcțiilor consulare.

ARTICOLUL 27

Accidentele de circulație

Autoritățile competente ale statului de reședință vor informa imediat pe funcționarul consular în legătură cu toate accidentele grave de circulație ale cetățenilor statului trimițător. La cererea oficiului consular, acestea îi vor pune la dispoziție documentele întocmite de organele competente în legătură cu evenimentele rutiere în care a fost implicat un cetățean al statului trimițător.

ARTICOLUL 28

Decesul unui cetățean

Autoritățile competente ale statului de reședință vor informa, fără întârziere, pe funcționarul consular în legătură cu decesul unui cetățean al statului trimițător. La cererea oficiului consular, acestea îi vor pune la dispoziție, gratuit, certificatul de deces ori o copie de pe alt document care confirmă decesul.

ARTICOLUL 29

Sucesiunile

1. Autoritățile competente ale statului de reședință vor informa fără întârziere pe funcționarul consular despre deschiderea în acest stat a unei succesiuni, ca urmare a decesului unui cetățean al statului trimițător, precum și în legătură cu deschiderea unei succesiuni, indiferent de cetățenia persoanei decedate, la care poate fi interesat un cetățean al statului trimițător în calitate de moștenitor, titular de drepturi sau legatar.

2. Autoritățile competente ale statului de reședință vor lua măsurile necesare, prevăzute de legile și regulamentele acestui stat, pentru a conserva succesiunea și pentru a transmite funcționarului consular copia de pe testament, dacă acesta a fost întocmit, precum și toate informațiile de care acestea dispun în legătură cu titularii de drepturi: domiciliul lor permanent sau temporar, valoarea și componența masei succesoriale, inclusiv sumele provenite din asigurările sociale, din alte venituri sau din polițele de asigurare. Ele vor informa, de asemenea, asupra datei când urmează a se deschide procedura succesorală sau despre stadiul acestei proceduri.

3. Funcționarul consular este autorizat să reprezinte, direct sau indirect, prin intermediul reprezentantului său, în fața tribunalelor sau a altor autorități competente ale statului de reședință, pe cetățeanul statului trimițător, care are dreptul sau care are pretenții la o succesiune deschisă în statul de reședință, în cazul în care acest moștenitor este absent sau nu a desemnat un mandatar al său.

4. Funcționarul consular are dreptul să solicite autorităților competente ale statului de reședință:

- a) să ia măsuri de conservare a succesiunii, să pună sau să ridice sigilii, inclusiv să desemneze un administrator al succesiunii, precum și să participe la aceste operațiuni;
- b) să procedeze la vânzarea bunurilor care fac parte din succesiune și să comunice data fixată pentru această vânzare, astfel încât el să poată fi prezent.

5. În momentul încheierii procedurii succesoriale sau a celorlalte formalități oficiale, autoritățile competente ale statului de reședință vor informa, fără întârziere, pe funcționarul consular și, după plata datoriilor, taxelor și impozitelor, vor permite, în termen de 3 luni, ca succesiunea sau bunurile personale ale persoanelor pe care le reprezintă să fie transmise beneficiarilor.

6. În cazul în care valoarea succesiunii nu este importantă, funcționarul consular va putea cere ca bunurile succesoriale să-i fie remise. El va avea, în această situație, dreptul de a le transmite persoanelor interesate.

7. Funcționarul consular are dreptul să primească, pentru a transmite celor interesați, bunurile personale și valorile aparținând cetățenilor statului trimițător care nu domiciliază în statul de reședință, precum și sumele care revin acestora cu titlu de indemnizație, de pensie, de asigurări sociale, drepturi salariale sau provenite din polițele de asigurare.

8. Dacă un cetățean al statului trimițător, care nu are domiciliul în statul de reședință, a decedat în timpul unei șederi temporare în acest stat, bunurile sale trebuie protejate de către autoritățile competente ale statului de reședință și transmise, fără o procedură specială, funcționarului consular al statului trimițător. Funcționarul consular trebuie să acopere datoriile contractate de defunct în timpul șederii acestuia în statul de reședință până la un nivel care să nu depășească valoarea acestor bunuri.

9. Transferul bunurilor și activelor în statul trimițător, în conformitate cu prevederile acestui articol, se va putea face cu respectarea legislației statului de reședință.

ARTICOLUL 30

Atribuții privind navele

1. Funcționarul consular are dreptul să acorde orice fel de asistență, prevăzută în prezenta convenție, navelor statului trimițător și echipajelor acestor nave, în timpul cât se află în apele teritoriale sau interioare ale statului de reședință, inclusiv în porturi, de îndată ce aceste nave au fost admise la liberă practică. El beneficiază de dreptul de control și de inspecție asupra navelor acestui stat și a echipajelor lor. În acest scop, el poate vizita navele statului trimițător și poate primi pe comandanții și echipajele acestor nave.

2. În îndeplinirea tuturor actelor privind nava statului trimițător, comandantul sau echipajul său, funcționarul consular poate solicita asistență autorităților competente ale statului de reședință.

ARTICOLUL 31

Drepturile funcționarului consular privind nava și echipajul

În ceea ce privește navele statului trimițător, funcționarul consular are dreptul:

- a) fără a prejudicia drepturile autorităților statului de reședință, să chestioneze pe comandantul navei sau pe oricare alt membru al echipajului, să verifice, să primească, să întocmească sau să semneze orice fel de certificat sau

alte documente privind nava, să primească declarații privind nava, încărcătura sau voiajul, precum și să elibereze documentele necesare pentru a facilita intrarea, șederea și ieșirea navei;

b) să intervină în vederea soluționării sau facilitării soluționării, conform legislației statului trimițător, a oricăror diferende între comandant și ceilalți membri ai echipajului, inclusiv diferendele privind contractele de angajare și condițiile de muncă;

c) să participe la instalarea sau concedierea comandantului sau la înrolarea altor membri ai echipajului;

d) să ia măsurile necesare în vederea asigurării spitalizării și repatrierii comandantului sau a oricărui alt membru al echipajului;

e) să acorde sprijin și asistență comandantului navei sau oricărui alt membru al echipajului în raporturile lor cu tribunalele și cu alte autorități ale statului de reședință;

f) să ia toate măsurile utile pentru asigurarea disciplinei și ordinii la bordul navei.

ARTICOLUL 32

Intervenția autorităților statului de reședință la bordul navelor

1. În cazul în care un tribunal sau oricare altă autoritate a statului de reședință are intenția să aresteze sau să rețină la bordul navei statului trimițător pe comandant, pe un alt membru al echipajului, pe un pasager al acestei nave sau pe o altă persoană care nu este cetățean al statului de reședință, să aplice sechestru pe un bun aflat la bord ori să angajeze o anchetă oficială la bordul navei, aceasta trebuie să informeze, în prealabil, pe funcționarul consular, astfel încât el să poată asista la executarea unor astfel de măsuri. Dacă, datorită urgenței măsurii, nu a fost posibil să fie informat funcționarul consular sau dacă acesta nu a fost prezent la executarea măsurilor, autoritățile statului de reședință vor informa, fără întârziere și în mod complet, pe funcționarul consular în legătură cu măsurile pe care le-au luat. Autoritățile competente ale statului de reședință vor facilita vizita funcționarului consular la persoana arestată sau reținută și comunicarea lui cu aceasta și vor asigura luarea măsurilor corespunzătoare, menite să protejeze interesele persoanei sau ale navei.

2. Prevederile paragrafului 1 al prezentului articol nu se aplică în cazul unui control uzual efectuat de autoritățile statului de reședință în materie de pașapoarte, vamă, sănătate publică, poluarea mării și apărarea vieții umane pe mare sau în cazul oricărui alt demers întreprins la cererea sau cu consimțământul comandantului navei.

ARTICOLUL 33

Avaria sau naufragiul navei

1. Dacă o navă a statului trimițător naufragiază, este deteriorată, eșuată, aruncată pe țarm sau suferă orice altă avarie în apele teritoriale sau interioare ale statului de reședință, inclusiv în porturi, autoritățile competente ale

acestui stat vor informa, fără întârziere, pe funcționarul consular, în legătură cu aceasta.

2. În cazurile enumerate la paragraful 1 al prezentului articol, autoritățile competente ale statului de reședință vor lua, conform legilor statului de reședință, măsurile necesare pentru a organiza salvarea și protecția navei, a pasagerilor, echipajului, echipamentului navei, încărcăturii, proviziilor și a altor obiecte aflate la bord și, de asemenea, pentru a se evita orice prejudiciu privind bunurile, precum și a se împiedica dezordini la bord sau pentru a le elimina. Aceste măsuri vor fi luate, de asemenea, și față de obiectele care fac parte din navă sau din încărcătura sa și care au fost aruncate peste bord, informând pe funcționarul consular despre măsurile luate. Aceste autorități vor ajuta pe funcționarul consular pentru a putea lua personal toate măsurile de înlăturare a urmărilor avariei, eșuării sau ale naufragiului.

3. Atunci când o navă naufragiată a statului trimițător, echipamentul său, încărcătura sa, proviziile sau orice alte obiecte care erau la bord au fost găsite pe țărmul statului de reședință sau în apropierea lui, ori sunt aduse în portul acestui stat și nici comandantul navei, nici mandatarul său, nici agentul maritim, nici reprezentantul asigurărilor nu sunt prezenți sau nu pot lua măsurile necesare de conservare sau de administrare, funcționarul consular este autorizat să ia măsurile pe care proprietarul însuși le-ar fi luat în același scop, dacă ar fi fost prezent.

4. Funcționarul consular poate, de asemenea, să ia măsurile prevăzute la paragraful 3 al prezentului articol și atunci când un obiect, aparținând unui cetățean al statului trimițător și provenind de la bordul sau din încărcătura unei nave, indiferent de naționalitatea ei, a fost adus într-un port sau găsit pe țărm ori în apropierea țărmului de pe o navă avariata, eșuată sau naufragiată. Autoritățile competente ale statului de reședință trebuie să informeze, fără întârziere, pe funcționarul consular despre existența unui asemenea obiect.

5. Funcționarul consular are dreptul să participe la ancheta deschisă pentru a determina cauzele avariei, eșuării sau naufragiului, conformându-se legilor și regulamentelor statului de reședință.

ARTICOLUL 34

Decesul sau dispariția unui membru al echipajului

1. Dacă comandantul sau oricare alt membru al echipajului unei nave a statului trimițător a decedat sau este dat dispărut în statul de reședință, la bordul navei sau pe uscat, comandantul sau înlocuitorul său, precum și funcționarul consular al statului trimițător sunt singurii competenți să facă inventarul obiectelor, valorilor sau al altor bunuri lăsate de defunct sau dispărut și să efectueze demersurile necesare pentru conservarea și transmiterea lor, în vederea lichidării succesiunii. Dacă defunctul sau dispărutul este cetățean al statului de reședință, comandantul sau înlocuitorul său întocmește inventarul, în momentul constatării decesului sau a dispariției, și remite o copie de pe acesta

autorităților statului de reședință competente să efectueze demersurile necesare pentru conservarea bunurilor și, în caz de necesitate, pentru lichidarea succesiunii. Aceste autorități vor informa oficiul consular al statului trimițător în legătură cu demersurile lor.

2. În cazul în care un funcționar consular exercită drepturile în materie succesorală, prevăzute la paragraful 1 al prezentului articol, el trebuie să se conformeze legilor și regulamentelor statului de reședință.

ARTICOLUL 35

Navigația aeriană

Prevederile prezentei convenții se aplică în mod corespunzător și aeronavelor statului trimițător, cu condiția ca aplicarea lor să nu contravină prevederilor convențiilor bilaterale sau multilaterale în domeniu, la care statele contractante sunt părți.

ARTICOLUL 36

Taxe consulare

1. Oficiul consular poate percepe, pe teritoriul statului de reședință, taxe pentru serviciile consulare prestate, conform legilor și regulamentelor statului trimițător.

2. Sumele percepute pentru serviciile consulare prestate, menționate la paragraful 1 al prezentului articol, sunt exceptate de la orice impozite și taxe în statul de reședință.

ARTICOLUL 37

Transmiterea actelor

Funcționarul consular are dreptul să transmită acte judiciare sau extrajudiciare și să ia interogatorii, în conformitate cu acordurile în vigoare între părțile contractante, iar, în lipsa unor asemenea acorduri, într-un mod compatibil cu legile și cu regulamentele statului de reședință. Acest drept nu poate fi exercitat decât față de cetățenii statului trimițător și fără a aplica mijloace de constrângere.

ARTICOLUL 38

Alte funcții consulare

Funcționarul consular poate îndeplini orice alte funcții consulare, pe care i le încredințează statul trimițător, dacă acestea nu sunt contrare legilor și regulamentelor statului de reședință sau dacă statul de reședință nu se opune la îndeplinirea lor.

CAPITOLUL IV

Facilități, privilegii și imunități

ARTICOLUL 39

Facilități acordate oficiului consular

Statul de reședință acordă oficiului consular orice înlesniri pentru exercitarea funcțiilor sale consulare și ia măsurile necesare pentru ca membrii oficiului consular să-și poată îndeplini însărcinările oficiale și să beneficieze de privilegiile și de imunitățile prevăzute în prezenta convenție.

ARTICOLUL 40

Folosirea drapelului și a stemei naționale

Statul trimițător are dreptul să folosească drapelul său național și scutul cu stema de stat în statul de reședință, conform prevederilor prezentului articol:

a) drapelul național al statului trimițător poate fi arborat pe clădirea destinată ca sediu al oficiului consular, pe reședința șefului oficiului consular și pe mijloacele sale de transport, atunci când acestea sunt folosite în interes oficial;

b) stema statului trimițător și denumirea oficiului consular, scrisă în limba acestui stat și în cea a statului de reședință, pot fi puse pe clădirea oficiului consular și pe reședința șefului oficiului consular;

c) în exercitarea dreptului acordat prin prezentul articol, se va ține seama de legile, regulamentele și uzanțele statului de reședință.

ARTICOLUL 41

Localuri și locuințe

Statul de reședință sprijină statul trimițător, în cadrul legilor și reglementărilor sale, să procure localurile necesare oficiului consular și, în caz de nevoie, locuințe convenabile pentru membrii oficiului consular.

ARTICOLUL 42

Achiziționarea de terenuri și clădiri

1. Statul trimițător are dreptul, în cadrul legilor și reglementărilor statului de reședință:

a) să achiziționeze clădiri sau părți din clădiri, destinate birourilor oficiului consular, reședinței șefului oficiului consular sau locuințelor celorlalți membri ai oficiului consular;

b) să construiască sau să amenajeze în același scopuri clădirile achiziționate.

2. Dispozițiile paragrafului 1 al prezentului articol nu absolvă statul trimițător de obligația de a respecta reglementările și restricțiile în materie de construcții, urbanism, protecția ansamblurilor arhitectonice și a monumentelor, aplicabile pe teritoriul unde se află amplasate clădirile sau părțile din clădiri destinate localurilor consulare.

ARTICOLUL 43

Inviolabilitatea localurilor consulare și a reședinței șefului oficiului consular

1. Localurile consulare și reședința șefului oficiului consular sunt inviolabile. Autoritățile statului de reședință nu pot pătrunde în acestea decât cu consimțământul șefului oficiului consular, al șefului misiunii diplomatice a statului trimițător sau al persoanei desemnate de unul dintre aceștia.

2. Statul de reședință are obligația specială de a lua toate măsurile necesare pentru a împiedica violarea sau deteriorarea localurilor consulare, a reședinței șefului oficiului consular și pentru a preveni tulburarea liniștii oficiului consular sau afectarea demnității sale.

ARTICOLUL 44

Scutirea de rechiziție

Localurile consulare, reședința șefului oficiului consular, mobilierul și bunurile oficiului consular ca și mijloacele de transport nu pot face obiectul nici unei forme de rechiziție în scopuri de apărare națională sau de utilitate publică. În cazul când o expropriere ar fi necesară în aceste scopuri, vor fi luate toate măsurile corespunzătoare pentru a se evita împiedicarea exercitării funcțiilor consulare, iar statului trimițător îi va fi vărsată cu promptitudine o indemnizație adecvată și efectivă.

ARTICOLUL 45

Scutirea fiscală a localurilor consulare și a mijloacelor de transport

1. Localurile consulare și reședința șefului oficiului consular, asupra cărora statul trimițător sau orice persoană, acționând în numele acestui stat, este proprietar sau locatar, sunt scutite de impozite și taxe de orice fel, naționale, regionale sau comunale, cu excepția taxelor percepute ca remunerare pentru servicii special prestate.

2. Scutirea fiscală prevăzută la paragraful 1 al prezentului articol nu se aplică acelor impozite și taxe care, după legile și regulamentele statului de reședință, cad în sarcina persoanei care a contractat cu statul trimițător sau cu persoana care acționează în numele acestui stat.

3. Dispozițiile prezentului articol se aplică și mijloacelor de transport, folosite pentru nevoile oficiului consular.

ARTICOLUL 46

Inviolabilitatea arhivelor și documentelor consulare

Arhivele și documentele consulare sunt inviolabile în orice moment și în orice loc s-ar găsi.

ARTICOLUL 47

Libertatea de comunicare

1. Statul de reședință permite și protejează libera comunicare a oficiului consular pentru orice scopuri oficiale. Comunicând cu guvernul, cu misiunile diplomatice și cu celelalte oficii consulare ale statului trimițător, oriunde s-ar găsi ele, oficiul consular poate folosi toate mijloacele de comunicare potrivite, inclusiv curierii diplomatici sau consulari, valiza diplomatică sau consulară și mesaje în clar sau cifrate. Totuși, oficiul consular nu poate instala și utiliza un post de radioemisie decât cu consimțământul statului de reședință.

2. Corespondența oficială a oficiului consular este inviolabilă. Prin expresia *corespondență oficială* se înțelege întreaga corespondență referitoare la oficiul consular și la funcțiile sale.

3. Valiza consulară nu poate fi nici deschisă și nici reținută.

Totuși, dacă autoritățile competente ale statului de reședință au motive serioase să creadă că valiza conține alte obiecte decât corespondența, documentele și obiectele

vizate la paragraful 4 al prezentului articol, ele pot cere ca valiza să fie deschisă, în prezența lor, de către un reprezentant autorizat al statului trimițător. Dacă autoritățile statului trimițător refuză să satisfacă cererea, valiza este înapoiată la locul de origine.

4. Coletele care constituie valiza consulară trebuie să poarte semne exterioare vizibile ale caracterului lor și nu pot conține decât corespondență oficială și documente sau obiecte destinate exclusiv pentru folosință oficială.

5. Curierul consular trebuie să posede un document oficial care să ateste calitatea sa și să precizeze numărul de colete care constituie valiza consulară. Afară de cazul când statul de reședință consimte la aceasta, el nu trebuie să fie nici cetățean al statului de reședință, nici, cu excepția cazului când el este cetățean al statului trimițător, o persoană cu reședință permanentă în statul de reședință. În exercitarea funcțiilor sale, acest curier este protejat de către statul de reședință. El se bucură de inviolabilitatea persoanei sale și nu poate fi supus nici unei forme de arest, de detenție sau unei alte forme de limitare a libertății sale personale.

6. Valiza consulară poate fi încredințată comandantului unei nave sau al unei aeronave care urmează să sosească într-un punct de intrare autorizat. Comandantul trebuie să poarte un document oficial indicând numărul de colete care constituie valiza, dar el nu este considerat curier consular. Printr-un aranjament cu autoritățile locale competente, oficiul consular poate trimite pe unul dintre membrii săi să ia valiza, în mod direct și liber, de la comandantul navei sau al aeronavei și să predea o asemenea valiză, în același mod.

ARTICOLUL 48

Protecția funcționarilor consulari

Statul de reședință va trata pe funcționarii consulari cu respectul cuvenit și va lua toate măsurile necesare pentru a împiedica orice atingere adusă persoanei, libertății și demnității lor.

ARTICOLUL 49

Imunitatea de jurisdicție și inviolabilitatea personală a șefului oficiului consular

1. Șeful oficiului consular nu este supus jurisdicției penale, civile și administrative a statului de reședință.

Dispozițiile alineatului precedent nu se aplică în caz de acțiune civilă:

a) care rezultă din încheierea unui contract pe care șeful oficiului consular nu l-a făcut în mod expres sau implicit în numele statului trimițător;

b) intentată de un terț pentru pagube rezultate dintr-un accident cauzat în statul de reședință de un vehicul, o navă sau aeronavă.

2. Persoana șefului oficiului consular este inviolabilă. Nici o măsură de executare nu poate fi luată împotriva acestuia, în afară de cazurile prevăzute la lit. a) și b) de la

paragraful 1 din prezentul articol și numai dacă executarea poate avea loc fără a aduce atingere inviolabilității persoanei sau locuinței sale.

ARTICOLUL 50

Imunitatea de jurisdicție și inviolabilitatea personală a membrilor oficiului consular

1. Funcționarii consulari, angajații consulari și membrii personalului de serviciu nu sunt supuși jurisdicției penale, civile și administrative a statului de reședință pentru actele îndeplinite în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.

2. Totuși, dispozițiile paragrafului 1 din prezentul articol nu se aplică în caz de acțiune civilă:

a) care rezultă din încheierea unui contract, făcut de un funcționar consular, angajat consular sau de un membru al personalului de serviciu, pe care nu l-a încheiat în mod expres sau implicit în numele statului trimițător;

b) intentată de un terț, pentru pagube rezultate dintr-un accident cauzat în statul de reședință de un vehicul, o navă sau o aeronavă.

3. Pentru activitățile desfășurate în afara atribuțiilor legate de calitatea pe care o are, funcționarul consular nu poate fi supus:

a) unor măsuri de reținere sau de detenție preventivă, decât în cazul comiterii pe teritoriul statului de reședință a unei infracțiuni pentru care se prevede o pedeapsă privativă de libertate de minimum 5 ani, și numai ca urmare a unei hotărâri a autorităților judiciare competente ale statului de reședință, nici

b) unor alte măsuri privative de libertate, decât în cazul executării unei hotărâri judecătorești definitive.

4. Atunci când o procedură penală este angajată împotriva unui funcționar consular, acesta este obligat să se prezinte în fața autorităților competente ale statului de reședință. Într-un astfel de caz, procedura trebuie să fie deschisă în termenul cel mai scurt posibil. Aceasta trebuie condusă cu considerația cuvenită funcționarului consular, având în vedere poziția sa oficială și, cu excepția cazului prevăzut la paragraful 3 al prezentului articol, astfel încât să stânjenească cât mai puțin posibil exercitarea funcțiilor consulare.

5. În cazul luării unor măsuri privative de libertate sau de urmărire penală împotriva unui funcționar consular sau unui membru al familiei acestuia, unui angajat consular sau unui membru al personalului de serviciu, autoritățile competente ale statului de reședință vor informa despre aceasta, fără întârziere, pe șeful oficiului consular al statului trimițător.

6. Prevederile prezentului articol, cu privire la funcționarii consulari, nu se aplică șefului oficiului consular.

ARTICOLUL 51

Obligația de a depune ca martor

1. Membrii oficiului consular pot fi chemați să depună ca martori în fața autorităților judiciare sau a altor autorități

competente ale statului de reședință. Totuși, nici o măsură coercitivă sau o altă sancțiune nu va putea fi luată față de funcționarii consulari.

Angajatul consular și membrul personalului de serviciu nu trebuie să refuze să depună ca martor dacă nu se află în situația menționată la paragraful 3 al prezentului articol.

2. Autoritatea care solicită mărturia trebuie să evite să împiedice pe funcționarul consular să-și îndeplinească funcțiile sale. Ea poate să obțină mărturia la reședința lui, la oficiul consular sau să accepte o declarație scrisă din partea acestuia, ori de câte ori acest lucru este posibil.

3. Membrii oficiului consular nu sunt obligați să depună mărturie asupra faptelor care au legătură cu exercitarea funcțiilor lor și să prezinte corespondență și documente oficiale referitoare la acestea. Ei au, de asemenea, dreptul de a refuza să depună mărturie, în calitate de experți, asupra legislației statului trimițător.

ARTICOLUL 52

Renunțarea la privilegiu și imunități

1. Statul trimițător poate renunța la privilegiile și imunitățile prevăzute în art. 49—51 din această convenție. Renunțarea trebuie să fie expresă și comunicată în scris autorităților statului de reședință.

2. Dacă un membru al oficiului consular angajează o procedură într-o materie în care ar beneficia de imunitate de jurisdicție, el nu poate invoca imunitatea de jurisdicție față de nici o cerere reconvențională legată direct de cererea principală.

3. Renunțarea la imunitatea de jurisdicție pentru o acțiune civilă sau administrativă nu este considerată ca renunțare la imunitate în ceea ce privește măsurile de executare a unei hotărâri pentru care este necesară o renunțare expresă.

ARTICOLUL 53

Scutirea de prestații personale și reale

Statul de reședință scutește pe membrii oficiului consular de orice prestații personale și de orice servicii de interes public, indiferent de caracterul lor, precum și de sarcinile militare, cum ar fi rechizițiile, contribuțiile și încartiruirile militare.

ARTICOLUL 54

Scutirea de obligația de înmatriculare a străinilor

Funcționarii consulari și angajații consulari, precum și membrii familiilor lor care locuiesc împreună cu ei sunt scutiți de toate obligațiile prevăzute de legile și regulamentele statului de reședință în materie de înmatriculare a străinilor, de permise de ședere, ca și de alte formalități cu privire la străini.

ARTICOLUL 55

Scutirea fiscală

1. Funcționarul consular, angajatul consular, precum și membrii familiilor acestora sunt scutiți de orice impozite și taxe, personale și reale, naționale, regionale și comunale, cu excepția:

a) impozitelor indirecte, încorporate în mod normal în prețul mărfurilor sau serviciilor;

b) impozitelor și taxelor pe bunuri imobile particulare, situate pe teritoriul statului de reședință, sub rezerva dispoziției art. 45;

c) drepturilor de succesiune și de mutație, percepute de către statul de reședință, sub rezerva prevederilor art. 57 din prezenta convenție;

d) impozitelor și taxelor pe orice fel de venituri particulare care își au sursa în statul de reședință;

e) drepturilor percepute ca remunerare a serviciilor particulare prestate;

f) taxelor de înregistrare, de grefă, de ipotecă și de timbru, sub rezerva dispozițiilor art. 45 din prezenta convenție.

2. Membrii personalului de serviciu sunt scutiți de impozite și taxe pe salariile pe care le primesc pentru serviciile lor.

3. Membrii oficiului consular care angajează persoane ale căror retribuții sau salarii nu sunt scutite de impozitul pe venit în statul de reședință trebuie să respecte obligațiile pe care legile și reglementările acestui stat le impun în materie de percepere a impozitului pe venit.

ARTICOLUL 56

Scutirea de taxe vamale și de control vamal

1. În conformitate cu legile și cu regulamentele sale, statul de reședință autorizează intrarea și ieșirea și acordă scutirea de orice taxe vamale și de alte redevențe conexe, cu excepția cheltuielilor de depozitare, de transport și a cheltuielilor privind serviciile similare, pentru:

a) obiectele destinate activității oficiului consular;

b) obiectele de uz personal ale funcționarului consular și ale membrilor familiei sale care locuiesc împreună cu el, inclusiv efectele destinate instalării sale. Articolele de consum nu trebuie să depășească cantitățile necesare pentru folosirea lor directă de către cei interesați.

2. Angajatul consular beneficiază de privilegiile și scutițiile prevăzute la paragraful 1 lit. b) din prezentul articol în ceea ce privește obiectele importate cu ocazia primei sale instalări.

3. Funcționarul consular și membrii familiei sale sunt scutiți de controlul bagajului personal, dacă nu există motive serioase să se presupună că acesta conține obiecte care nu beneficiază de scutițiile menționate la paragraful 1 lit. b) din prezentul articol sau obiecte al căror import ori export este interzis de legile statului de reședință sau de regulamentele sale de carantină. Într-un asemenea caz, controlul nu se poate face decât în prezența funcționarului consular sau a unui membru al familiei sale.

ARTICOLUL 57

Sucesiunea unui membru al oficiului consular sau a unui membru al familiei sale

În caz de deces al unui membru al oficiului consular sau al unui membru al familiei sale care locuia împreună cu el, statul de reședință este obligat:

a) să permită exportul bunurilor mobile ale defunctului, cu excepția celor care au fost dobândite în statul de reședință și care fac obiectul unei prohibiții la export în momentul decesului;

b) să nu perceapă taxe naționale, regionale sau comunale de succesiune sau de mutație asupra bunurilor mobile a căror situație în statul de reședință se datora exclusiv prezenței în acest stat a defunctului în calitate de membru al oficiului consular sau de membru al familiei unui membru al oficiului consular.

ARTICOLUL 58

Libertatea de deplasare

Sub rezerva legilor și a regulamentelor referitoare la zonele în care accesul este interzis sau reglementat din motive de securitate națională, statul de reședință asigură tuturor membrilor oficiului consular libertatea de deplasare și de circulație pe teritoriul său.

ARTICOLUL 59

Asigurarea mijloacelor de transport

Mijloacele de transport, proprietate a statului trimițător și destinate uzului oficiului consular sau care sunt proprietate a membrilor oficiului consular, trebuie să facă obiectul unei asigurări obligatorii.

ARTICOLUL 60

Privilegiile și imunitățile ale membrilor de familie

Membrii de familie ai membrilor oficiului consular beneficiază, în mod corespunzător, de privilegiile recunoscute acestora din urmă, cu condiția să nu fie cetățeni ai statului de reședință, să nu domicilieze și să nu exercite vreo activitate cu caracter lucrativ în acest stat.

ARTICOLUL 61

Persoanele care nu se bucură de privilegiile și imunități

1. Angajații consulari și membrii personalului de serviciu care sunt cetățeni ai statului de reședință sau au domiciliul în acest stat nu beneficiază de privilegiile și imunitățile prevăzute în prezenta convenție, cu excepția art. 51 paragraful 3.

2. Totuși, statul de reședință trebuie să-și exercite jurisdicția asupra persoanelor menționate la paragraful 1 din prezentul articol, în așa fel încât să nu împiedice fără motiv exercitarea funcțiilor oficiului consular.

CAPITOLUL V

ARTICOLUL 64

Dispoziții generale și finale**Ratificarea și intrarea în vigoare**

ARTICOLUL 62

Respectarea legilor și regulamentelor statului de reședință

1. Toate persoanele care se bucură de privilegii și imunități, în virtutea prezentei convenții, sunt obligate să respecte legile și regulamentele statului de reședință, fără ca privilegiile și imunitățile lor să fie prejudiciate.

2. Localurile consulare nu vor fi utilizate în mod incompatibil cu exercitarea funcțiilor consulare.

ARTICOLUL 63

Exercitarea funcțiilor consulare de către misiunea diplomatică

1. Dispozițiile prezentei convenții se aplică și în cazul în care funcțiile consulare sunt exercitate de misiunea diplomatică.

2. Numele și prenumele membrilor misiunii diplomatice afectați serviciului consular al acesteia vor fi notificate ministerului afacerilor externe al statului de reședință.

3. Membrii misiunii diplomatice menționați la paragraful 2 al prezentului articol continuă să beneficieze de privilegiile și imunitățile pe care le conferă statutul diplomatic.

1. Prezenta convenție va fi supusă ratificării și va intra în vigoare în a treizecea zi de la data ultimei notificări, pe cale diplomatică, privind îndeplinirea procedurii legale pentru intrarea ei în vigoare.

2. Prezenta convenție se încheie pe o perioadă nedeterminată. Ea poate fi denunțată, prin notificare scrisă, de oricare dintre părțile contractante. În acest caz, ea își va înceta valabilitatea după 6 luni de la data denunțării.

3. La data intrării în vigoare a prezentei convenții, își încetează valabilitatea, între cele două părți contractante, Convenția consulară dintre Republica Socialistă România și Republica Socialistă Federativă Iugoslavia, încheiată la Belgrad la 24 ianuarie 1974.

Drept care, împuterniciții părților contractante au semnat prezenta convenție și au aplicat sigiliile.

Întocmită la Zagreb, la 19 mai 1997, în două exemplare originale, fiecare în limbile română, croată și engleză, toate textele având aceeași valoare; în caz de divergență de interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru România,
Adrian Severin

Pentru Republica Croația,
Dr. Mate Granic

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției
consulare dintre România și Republica Croația,
semnată la Zagreb la 19 mai 1997**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Convenției consulare dintre România și Republica Croația, semnată la Zagreb la 19 mai 1997, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 4 ianuarie 1998.
Nr. 13.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**cu privire la asigurările facultative de bunuri,
persoane și răspundere civilă în Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne
și Ministerul Justiției — Direcția generală a penitenciarelor**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — (1) Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne și Ministerul Justiției pentru Direcția generală a penitenciarelor pot încheia contracte de asigurare facultativă a bunurilor din dotare, pentru cazurile de avarie, distrugere sau pentru alte evenimente.

(2) Personalul Ministerului Apărării Naționale și al Ministerului de Interne poate beneficia de asigurare facultativă de persoane și răspundere civilă, pentru cazurile de invaliditate sau de deces, produse prin accidente, catastrofe sau alte asemenea evenimente intervenite în timpul și din cauza unor misiuni în cadrul forțelor internaționale, destinate menținerii păcii ori constituite în scopuri umanitare, precum și pentru alte misiuni, inclusiv cele din țară.

(3) De asigurare facultativă de persoane și răspundere civilă pentru cazurile de invaliditate sau de deces, produse prin accidente, catastrofe și prin alte asemenea evenimente intervenite în timpul și din cauza îndeplinirii unor misiuni specifice, caracterizate prin grad ridicat de risc, poate beneficia și personalul Direcției generale a penitenciarelor din cadrul Ministerului Justiției.

Art. 2. — Asigurările prevăzute la art. 1 se încheie la una dintre societățile de asigurare cu sediul în România, în condițiile legii. Categoriile de bunuri și de persoane care

pot fi asigurate facultativ sunt cele prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

Art. 3. — (1) Sumele necesare pentru plata primelor de asigurare se suportă din fondurile aprobate, cu această destinație, prin bugetul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului de Interne și al Ministerului Justiției.

(2) Sumele reprezentând indemnizațiile cuvenite pentru cazurile de producere a riscurilor asigurate la bunurile din dotare se rețin ca venituri extrabugetare și se evidențiază într-un cont special distinct, care se gestionează la nivelul ordonatorului principal de credite.

(3) Din veniturile extrabugetare reținute în condițiile alin. (2) se finanțează cheltuielile privind repararea sau achiziționarea de tehnică militară. Disponibilul rămas la finele anului se reportează în anul următor, cu aceeași destinație.

Art. 4. — Modul de constituire, utilizare și reportare a veniturilor extrabugetare se stabilește prin norme metodologice elaborate de Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne, Ministerul Justiției și Ministerul Finanțelor, în termen de 45 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. 5. — Prezenta lege intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 1998.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 25 septembrie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
PETRE ROMAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 9 decembrie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VASILE LUPU

**CATEGORIILE DE BUNURI ȘI DE PERSOANE
care pot fi asigurate facultativ**

A. Asigurarea de bunuri:

1. aeronave și nave;
2. blindate, automobile și tractoare;
3. tehnică de artilerie;
4. tehnică de geniu și căi ferate;
5. aparatură și mijloace de comunicații cu valoare mare;
6. mijloacele, materialele și imobilele folosite în activitatea penitenciarelor.

B. Asigurarea de persoane:

1. personal care participă la misiuni în cadrul forțelor internaționale destinate menținerii păcii ori constituite în scopuri umanitare;
2. personal care participă la alte misiuni militare internaționale;
3. personal din structurile Forței de Reacție Rapidă;
4. personal din marina militară și marina grănicerească;
5. personal aeronautic din aviația militară;
6. personal care participă la experimentări, omologări de armament, tehnică și muniție, precum și la asanarea și marcarea focului în poligoane;
7. personal care execută misiuni pirotehnice;
8. personal care participă la misiuni de menținere ori de restabilire a ordinii publice, stingerea incendiilor, paza și supravegherea frontierei de stat, combaterea crimei organizate, paza și asigurarea valorilor, de reținere a persoanelor date în urmărire ori a dezertorilor înarmați;

9. personal care participă la acțiuni pentru neutralizarea, capturarea sau nimicirea elementelor teroriste ori ostile, înarmate;

10. personal care execută misiuni de pază și supraveghere a locurilor de reținere, detenție și a punctelor de lucru pentru deținuți;

11. personal care participă la misiuni de protecție a demnitarilor români ori străini, precum și de protecție a magistraților;

12. personal care participă la misiuni de pază a obiectivelor;

13. personal care execută întreținerea, repararea, casa-rea și depozitarea munițiilor;

14. personal care lucrează cu surse radioactive, substanțe chimice și explozivi;

15. conducători auto;

16. mecanici conductori pe tehnica de blindate, tractoare de artilerie și utilaje de geniu;

17. supraveghetori cazane sub presiune.

C. Asigurarea de răspundere civilă:

1. personal aeronautic din aviația militară;
2. personal îmbarcat pe submarine;
3. personal navigant din marina militară și marina grănicerească;
4. scafandri;
5. personal care lucrează cu surse radioactive, chimice și explozivi;
6. conducători auto.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii cu privire la asigurările facultative de bunuri, persoane și răspundere civilă în Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne și Ministerul Justiției — Direcția generală a penitenciarelor

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea cu privire la asigurările facultative de bunuri, persoane și răspundere civilă în Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne și Ministerul Justiției — Direcția generală a penitenciarelor și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 6 ianuarie 1998.
Nr. 14.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind declararea ca oraș a comunei Baia de Arieș,
județul Alba****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Comuna Baia de Arieș, județul Alba, se declară oraș.

Art. 2. — Anexa la Legea nr. 2/1968 privind organizarea administrativă a teritoriului României, republicată în Buletinul Oficial nr. 54–55 din 27 iulie 1981, cu modificările și completările ulterioare, se modifică în mod corespunzător.

*Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 15 decembrie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.*p. PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA IONESCU-QUINTUS*Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 15 decembrie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.*p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
RADU BERCEANU

București, 8 ianuarie 1998.

Nr. 18.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru promulgarea Legii privind declararea ca oraș
a comunei Baia de Arieș, județul Alba**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind declararea ca oraș a comunei Baia de Arieș, județul Alba, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 6 ianuarie 1998.

Nr. 18.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILORRegia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.